

hadiéki ményes ezüst éremmel tüntette ki. 1925. jún. 17-én a Nemzeti Színházban mint népszínműénekesnő tett kísérletet a »Falu rossza« Finum Rózi szerepében, miről így emlékezik meg a »Nemzeti Ujság«: »Bájos megjelenése, nagyszerűen kultivált csengő hangja, sőt ami opera-énekesnőnél egészen szokatlan, bensőséges, közvetlen játéka teljessé tették ennek a bemutatkozásnak a sikerét.« (1925. jún. 18-án.) Két éven át úgy az Opera, mint a Nemzeti Színház tagja volt. Vendégszerepelt: Szegeden, Debrecenben, Pécsen, Baján, Nürnbergben, stb. 1924-ben a Blaha Lujza Színházban a »Sulamith« címszerepét 80-szor énekelte mint vendég. Főbb szerepei: Domokosné (Farsangi lakodalom), Sulamith (Sába királynője), Szilágyi Erzsébet (Hunyadi László), Erzsé (Háry János), Marianne (Rózsavirág), Rosalinda (Denevér) stb.

Pálcás színészek. A rég mult idők vándorszínészeit juttatja kifejezésre ez a műszo, amidőn a magyar színész gyalogolni volt kénytelen állomásváltogatás esetén, szűkös pénzügyi viszonyai miatt, mert a proporcióból nem tellett vasútra. Ilyenkor a község határára levő fákról levagdaltak egy vesszőt (pálcát), azt kifaragták vándorbotnak és azzal a jóbaráttal indultak utra, utat törni a kulturának és hazafiasának. (Ma már hírből ismerik az autózó színészek e legendás kifejezést.) — »P. sz.« címet adott egy könyvének Deréki Antal. (L. o.)

Pálffy (Horony) György, színész, sz. 1862. márc. 10-én, Hódmezővásárhelyen. Középiskolai elvégzése után, 1880-ban felvétette magát a színiiskolába, ahol Paulay Edéné, a Nemzeti Színház nagynevű igazgatójának és a színtanoda tanárának kedvence tanítványa lett. 1881-ben Völgyi György társulatához szerződött szerelmes és bonvivant szerepekre. Első fellépte a »Csapodár« c. vj. Champignac szerepében volt. Majd énekes szerepeket is kapott, ilyenek voltak többek között: »Cornevillei harangok«-ban Henry marquis, »Kisasszony felesége«-ben Hannibál, »Üdvöské«-ben Pippo, »Kapitány kisasszony«-ban Don Jamario, »Szerelmi varázssital«-ban Péter, »Varázshagedű«-ben Matheo apó stb. Egyéb

szerepet játszott: »Falu rossza«-ban Göndör Sándort, »Sárga csikó«-ban Lacit, »Betyár kendője«-ben Andrást stb. 1882. őszén Aradi Gerő szegedi, 1883-ban Krecsányi Ignác debreceni színtársulatához szerződik, majd Aradon működik. 1886. május havában a kolozsvári Nemzeti Színházhoz szerződött, azonban kolozsvári működési tere nem elégítette ki ambícióját és ezért újból Szegedre szerződött, Aradi Gerő színtársulatához. 1889-ben Paulay Ede a Nemzeti Színházhoz meghívta vendégszereplésre, szerződötési célból. 1889. ápr. 24-én »Vasgyáros«-ban mint Derblay és ápr. 29-én »Utolsó szerelem«-ben mint Laczfay Apor István lépett fel nagy sikerrel, mely után ez év aug. 16-án a Nemzeti Színház tagja lett. Még Nagy Imre életében annak több szerepét vette át, ennek tragikus halála után pedig szerepeinek örökébe lépett. Kiválóbb szereplései voltak: »Bánk bán« (játszotta 64-szer), »Ember tragédiája«, Ádám (92-szer), »Aranyember«: Timár Mihály (97-szer), »Medea«: Jázon, »Széchy Mária«: Wesselényi, »Thurán Anna«: Velitorisz, »Romeo«, »Faust«, »Essex gróf« címszerepei, »Csók«, »Szever király«, »Áldozat«, Szabolcs vezér, »Könyves Kálmán«, Álmos fejedelem, »Zsolt vezér« címszerep, »Kendi Margit«: Boldizsár stb. Szerződése tartama alatt 2199 estén lépett fel a Nemzeti Színház, Várszínház és a M. kir. Operaház színpadán. 1913-ban visszavonult.

Pálffy Olly, szubrett-primadonna, sz. 1903. jún. 10-én, Budapesten. U. o. végezte az iskoláit. Szirmai Imrénél tanult, — 1922-ben lépett a színpályára, Kasán, ahol Faragó Ödön társulatának egyik erőssége volt. 1925. óta Erdélyben működik. — Főbb szerepei: fő női szerep (Mágnás Miska); Kati (Nótás kapitány); Gábor diák (Gül Baba); Boris (Muzsikusz Ferkó); Ricza Maca (Csókos asszony); János vitéz, Bob herceg, Bessy (Leányvásár); Léni (Annabál); Dolly (Dolly címszerepe) stb.

Pálfi (Pavlovszki) Nina, színésznő, sz. 1864. jún. 20-án, Pesten. Színpadra lépett 1882. okt. 11-én, Bogyó Alajosnál. — 1886-ban Ságheyl Zsigmondnál, 1887-ben Aradi Gerőnél, 1889–90-ben